

Ett minne från rekryten 1948-49 på F 11

Jag ryckte in i september 1948 och efter utbildning på pistol, div. marschering och hälsning åkte jag till F 2 i Hägernäs för utbildning till radarmek. på radarstation ER 3 B.

Det jag nu skall berätta handlade om flygvapenövningen våren 49.

F 11:s radarstation skulle sättas upp på Nåtarö utanför Nynäshamn. På öns västra sida bodde en fiskarfamilj, den enda på ön, på den östra hade K.A en barack och en anläggning insprängt i berget.

Ungefär samtidigt som F 11:s radarstation kom i 3 stora lådor kom jag från F 2 och träffade min chef Sven Persson, han gick under namnet "Palten" för han var så liten.

Efter uppmontering (som vi gjorde på ett luftbevakningstorn) och intrimning skulle det så småningom bli flygvapenövning.

För att komma ut till Nåtarö fick vi först åka med en vedettbåt från Nynäshamn till Mälsten, där K.A hade en anläggning, därefter med en fiskebåt som kunde gå in i viken där vi bodde i K.A:s barack.

En dag när vi som bäst arbetade med intrimning och kontakt med trafikledningen i Stockholm kom fiskebåten och lade till i viken där vi bodde.

I båten var det två civilklädda "Gubbar" pluss han som körde. En av "Gubbarna" som var klädd i grå trench-coat och brun hatt kom upp till oss i baracken och presenterade sig som kapten Eriksson från flygförvaltningen. Han ville se hur vi hade det med brandredskapen i radarstationen.

Det var jag, furir Persson och kocken som var där, de andra var uppe vid stationen.

Det var lite jobbigt att klättra upp till stationen så Persson sade åt mig att följa kapten Eriksson och visa stationen.

När kapten Eriksson hade tittat på brandredskapen sade han, det här var intressant jag har aldrig sett en station igång. Han frågade om allt och vilken frikvens vi arbetade med.

När vi kom ned till baracken så frågade Eriksson om det var något som vi ville ha. Han lovade att nästa gång posten kom ut till oss så skulle de ha det med sig. Han fick pengar till tobak och godis med sig.

Sedan åkte de till Mälsten för att sedan åka vedettbåt till Nynäshamn.

Efter ett tag när vi satt och pratade frågade Persson vad som hade diskuterats uppe i stationen. Jag talade då om att kaptenen aldrig hade sett en radarstation igång. Då for Persson upp och skrek, jävlar och anamma han är utskickad från flygförvaltningen som spion !!!

Nu vart det fart på furiren. Signalist som han var plockade han fram en massa grejor och ett par stolpskor.

Fiskaren på andra sidan ön hade telefon och ledningen slutade på en stolpe ett stycke från baracken. Sedan blev ledningen en sjökabel till Nynäshamn.

Persson klättrade upp i stolpen med stolpskorna och kopplade på ledningarna. Han satt med hörlurar och en mic. och kontaktade telestation i Nynäshamn. Han sade till dem att med detsamma som vedettbåten från Mälsten kopplade upp sin telefon ville han ha kontakt med dem.

Det var kallt att sitta så länge som han fick göra ,men till slut så svarade befälhavaren på båten.

Han förklarade vem han var och att han var chef på radarstation på Nåtarö. Han frågade om det var 2 civilklädda personer ombord som hade gått iland ,en med grå trenchcoat och brun hatt. Jodå ,de hade gått iland för en stund sedan. Försök att hejda dom de har varit ute på vår radarstation och spionerat, mer hann han inte att säga, Persson hörde hur han i andra änden kasta ifrån sej telefon och börja hojta med besättningen. När han kom tillbaka till telefonen förklarade Persson att det inte var riktiga spioner utan de var från flygförvaltningen och att det skulle bli flygvapenövningar. Då berättade han på båten att han hade öppnat vapenskåpet och kommenderat ut besättningen med skarp laddade kabiner.

Efter avslut och genomgång av övningen fick Persson reda på att fienden hade störsent vår station, de hade fått reda på vår frekvens. Fiendens spaningsflyg hade också upptäckt stationen för personal hade varit ute och vinkat åt dem ,så den var sönderbombad.

Efter utbildningen på F 2 så återvände jag till F 11 i juni 1949.

Furir Persson ville att vi skulle träna att ta ned flygplan med radarstation ER 3 B .Så stationen blev lagd i slutet av landningsbanan utan tredje div. i nord-sydlig riktning. Vi tränade med blandade resultat.

En natt blev jag väckt, jag skulle söka efter plan som inte återvänt från nattflygning.

Efter att jag hade startat en Douglas mc motor med två generatorer, som var drivkällan till ER 3 B (det var inte det lättaste för den var svårstartad) så tog jag kontakt med T.L som vi hade ledning till. Han sade då du kan cykla hem och lägga dej igen. Planen har landat på F 13 i Norrköping.

Med vänlig hälsning 1841-3-48

Lennart Borglund Örebro.